Σύναξη της Παναγίας της Πορταϊτισσας στο Άγιον Όρος

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/4355/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 22/4/2015 12:19:00 πμ
Δημιουργία εγγράφου: 27/11/2026 16:57:58

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει 2 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Ημ/νια Βίου: 22/4/2015 12:19:00 πμ

Βιογραφία

Ξένως ἡμῖν ἦκες εν τῇ Σῇ Εἰκόνι,
Καὶ τῆς ποίμνης Σου πυλωρὸς ὤφθης Κόρη.
Θεοτόκου Πορταϊτίσσης τέρατ’ ἀείδω λιγυρῶς.

Στην Ιερά Μονή των Ιβήρων βρίσκεται η θαυματουργή Εικόνα Πορταΐτισσα, η οποία κατά την παράδοση είναι έργο του Ευαγγελιστή Λουκά. Έχει διαστάσεις 137 εκατοστά ύψος και 94 πλάτος, το δε βάρος 96 κιλά, μαζί με τα αναθήματα και τα λοιπά. Η αυστηρή έκφραση του ιερού προσώπου Της, τονιζόμενη από την επιβλητική, καθηλωτική ματιά Της, προξενεί το δέος.

Δόθηκε το προσωνύμιο τούτο στην Παναγία, επειδή είναι τοποθετημένη η ιερά εικόνα στο παρεκκλήσιο της μονής Ιβήρων που ευρίσκεται αριστερά της κεντρικής Πύλης.

Αυτή η εικόνα ήταν κτήμα μιας ευλαβούς χήρας στη Νίκαια, όταν εικονομάχοι στρατιώτες την ανακάλυψαν στο σπίτι της, μπροστά απ' την οποία έκαιγε ακοίμητη καντήλα. Με την υπόσχεση χρημάτων η σώφρων χήρα πήρε μια μέρα παράταση και τη νύχτα έριξε, με το γιό της μαζί, την Εικόνα στη θάλασσα, η οποία ξαφνικά στάθηκε όρθια και έπλεε προς την δύση. Εκείνος ο γιος, για να μη τον συλλάβουν, ήρθε στη Θεσσαλονίκη και μετά στο Άγιο Όρος. Κανείς δεν ξέρει που βρισκόταν 170 χρόνια η Εικόνα, απ' το 829 μ.Χ. που έπεσε στη θάλασσα ως το 1004 μ.Χ. που βγήκε στην Ιβήρων.

Κάθονταν οι παλαιοί άγιοι Γέροντες της Ιβήρων και μιλούσαν περί σωτηρίας ψυχής, όταν ξαφνικά βλέπουν μέσα στη θάλασσα μια λάμψη. Μαζεύτηκαν όλοι οι Μοναχοί του Όρους, και με βάρκες θέλησαν να πάνε στο περίεργο και θαυμαστό σημείο. Μπόρεσαν μόνο να διακρίνουν ότι ήταν μία εικόνα της Θεοτόκου, διότι όσο πλησίαζαν τόσο η εικόνα απομακρυνόταν. Όποτε οι Πατέρες συγκεντρώθηκαν στην Εκκλησία και ικέτευαν θερμώς τον Πανάγαθο να τους επιτρέψει να πάρουν την αγία Εικόνα. Πράγματι ο Θεός άκουσε τη δέηση τους και απάντησε ως έξης.

Έξω απ' το Μοναστήρι ασκήτευε κάποιος Μοναχός Γαβριήλ από την Ιβηρία. Ήταν απλός, αναχωρητής, αδιαλείπτως έλεγε «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με τον αμαρτωλό και ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Η τροφή του ήταν τα βότανα του βουνού και ποτό του το νερό και μέρα-νύχτα μελετούσε το νόμο του Κυρίου. Ενώ προσευχόταν, νύσταξε λίγο, έκλεισε τα μάτια του και βλέπει την αγία Θεοτόκο με ιδιαίτερη λαμπρότητα και του λέει «πήγαινε στο Μοναστήρι σου και πες στον ηγούμενο ότι ήρθα για να τους δώσω την εικόνα μου» μετά βάδισε στη θάλασσα, για να γνωρίσουν όλοι την αγάπη και πρόνοια που έχω στο Μοναστήρι σας. Μόλις είπε αυτά η Παναγία, χάθηκε απ' τα μάτια του Γαβριήλ.

Μετά πήγε στο Μοναστήρι, είπε το νέο και οι Πατέρες με πομπή και Θεομητορικούς ύμνους πήγαν προς την παραλία. Ο Γέρων Γαβριήλ περπάτησε λίγο στη θάλασσα και αμέσως η εικόνα ήρθε στην αγκαλιά του. Οι Πατέρες με πολλή ευλάβεια και χαρά την υποδέχτηκαν και έκαμαν ολονύκτιες αγρυπνίες και δεήσεις και Λειτουργίες επί τρία μερόνυχτα, για να ευχαριστήσουν τον Θεό και την Παναγία. Την έβαλαν στο ναό της Μονής, αλλά εκείνη έφευγε και στεκόταν πάνω από την πύλη του Μοναστηριού. Αυτό επαναλήφθηκε πολλές φορές, ώσπου ξαναπαρουσιάστηκε η Παναγία στον Γέροντα Γαβριήλ και του λέει:

«Πες στον ηγούμενο να παύσετε να με πειράζετε, διότι δεν ήρθα στο Μοναστήρι για να με φυλάτε σεις, αλλά ήρθα για να γίνω εγώ φύλακας και φρουρός σας και σ' αυτήν και στην μέλλουσα ζωή και όσοι θα ζήσουν με ευλάβεια και φόβο Θεού και δεν αμελούν στην απόκτηση των αρετών, και τελειώσουν την πρόσκαιρη ζωή τους σ' αυτόν τον τόπο, ας έχουν θάρρος και να μη φοβούνται την κόλαση διότι αυτή τη χάρη ζήτησα από τον Θεό και Υιό μου και την πήρα. Ως επιβεβαίωση των λόγων μου σας δίνω αυτό το σημείο, όσο βλέπετε την εικόνα μου στο Μοναστήρι σας, δεν θα λείψει απ' το Όρος τούτο η χάρις και το έλεος του Υιού μου και Θεού».

Όταν τα άκουσε αυτά ο ασκητικός και θεοφόρος πατήρ Γαβριήλ έρχεται βιαστικά στο Μοναστήρι και τα αναφέρει στον ηγούμενο ο όποιος χάρηκε πολύ, συνάθροισε την αδελφότητα και διατάζει να κτισθεί στην είσοδο της Μονής ειδικό παρεκκλήσιο για την φύλακα της Μονής θαυματουργή Εικόνα.

Λέγεται, μάλιστα, ότι εάν χαθεί η εικόνα από την θέση της, τότε θ' αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την δευτέρα παρουσία του Κυρίου μας. Η Αγία αυτή εικόνα φέρει στο κάτω μέρος της σιαγόνος της Θεοτόκου μία ουλή από το μαχαίρι ενός πειρατή. Από την ουλή αυτή έρευσε αίμα, το οποίο πηγμένο διακρίνεται και σήμερα επάνω στην εικόνα.

ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΑΣ

Ο ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

Τον παλαιό καιρό ένας οδοιπόρος ξεκίνησε από την έρημο του Άθωνος και οδοιπορώντας όλη την ήμερα, το απόγευμα έφτασε στη Μονή των Ιβήρων. Επειδή βιαζόταν, δεν μπήκε μέσα. Ζήτησε μόνο λίγο ψωμί από τον πορτάρη, ο όποιος δεν του έδωσε, και νηστικός και πικραμένος συνέχισε την πορεία του προς τις Καρυές. Σε 20 περίπου λεπτά από τη Μονή κάθισε ο οδοιπόρος σε μία πέτρα να ξεκουραστεί λίγο αναλογιζόμενος το γεγονός με δάκρυα και στενάζων κατά του πορτάρη. Τότε άκουσε βήματα, σηκώνει το κεφάλι και βλέπει μία σεμνή γυναίκα, που κρατούσε στην αγκαλιά της ένα παιδί.

Τον πλησιάζει και τον ρωτάει με συμπονετικό ύφος: «τι έχεις και κλαις; μήπως είσαι άρρωστος;» «Όχι» άπαντα ο οδοιπόρος, «δεν είμαι άρρωστος, αλλά πεινάω ζήτησα από τον πορτάρη των Ιβήρων λίγο ψωμί και δεν μου έδωσε». Η Γυναίκα του λέει: μη λυπάσαι, τέκνον, κατά του θυρωρού, διότι θυρωρός της Μονής των Ιβήρων είμαι εγώ. Πάρε αυτό το φλουρί, γύρισε στο Μοναστήρι και αγόρασε με αυτό ψωμί κι εγώ θα σε περιμένω εδώ. Ο οδοιπόρος πείθεται και επιστρέφει στο Μοναστήρι, βρίσκει τον πορτάρη και ζητεί ν' αγοράσει ψωμί δίνοντας και το φλουρί, που καθώς είπε του το δώρισε μια γυναίκα.

Όταν ο πορτάρης άκουσε για γυναίκα σαν να κατάλαβε, και μόλις είδε και το φλουρί θαύμασε και έσπευσε να χτυπήσει την καμπάνα να συναθροισθούν οι Πατέρες και να τους αναφέρει το συμβάν. Συγκεντρώθηκαν οι Πατέρες και μόλις άκουσαν το παράδοξο γεγονός έμειναν κατάπληκτοι. Διαπίστωσαν ότι το φλουρί που έφερε ο οδοιπόρος ήταν από παλιά αφιερωμένο στην Εικόνα της Πορταΐτισσας, το οποίο με πολλή ευλάβεια ξανατοποθέτησαν και πάλι προ της αγίας Εικόνας. Αμέσως όλοι μαζί πήγαν στον τόπο της εμφανίσεως της γυναίκας, 20 λεπτά απ' το Μοναστήρι προς τις Καρυές, και δεν βρήκαν κανένα. Σε ανάμνηση του θαύματος έστησαν εκεί ένα μικρό προσκυνητάρι.

Κατά το 1960 μ.Χ. ο Ιερομόναχος Μάξιμος Πνευματικός Ιβηρίτης ανήγειρε ναΰδριο στον τόπο εκείνο του θαύματος προς τιμήν της Πορταΐτισσας Θεοτόκου. Εδώ ερχόταν ο Γέροντας κάθε δειλινό και άναβε το καντήλι στην Εικόνα της αναπαράστασης του θαύματος κάτω απ' το δέντρο. Μια βραδιά ακούει φωνή απ' την Εικόνα: «θέλω εκκλησία εδώ». Ξαφνιάστηκε, σταυροκοπήθηκε και δεν είπε τίποτα, μήπως ήταν ιδέα του. Την άλλη βραδιά πάλι τα ίδια. και τρίτη φορά ακούστηκε η φωνή και ο Γέροντας απάντησε «δεν μπορώ» και η Παναγία του είπε: «θα σε βοηθήσω εγώ». Τότε ο Γέροντας κουβάλησε δυο χρόνια πέτρες απ' το ποτάμι, καθάρισε τον τόπο απ' τα βάτα και τ' άγρια ξύλα, ο μάστορας δούλεψε πρόθυμα και έγινε ένα ωραιότατο εκκλησάκι που οι ξένοι επισκέπτες δεν χορταίνουν να το βγάζουν φωτογραφίες.

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΟΣ

Σύμφωνα με τις ιστορικές παραδοσιακές πληροφορίες, η μεγάλη σε μέγεθος εικόνα της Πορταΐτισσας, η οποία φέρει κάτω από τη δεξιά σιαγόνα τραύμα με ξηραμένο αίμα, κτυπήθηκε με το ξίφος ενός Άραβα, ο οποίος ονομαζόταν Ραχάι και ήταν αρχηγός ενός πειρατικού στόλου. Όταν ο στόλος αυτός έπλευσε στη θάλασσα των Ιβήρων, ο Ραχάι έστειλε πειρατές, να κουρσέψουν τη Μονή. Αυτοί όμως δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν την εντολή του αρχηγού τους, διότι εμποδίστηκαν από μία Γυναίκα και γύρισαν στα πλοία τους άπρακτοι.

Όταν ο Ραχάι άκουσε τη δικαιολογία των συντρόφων του, τους ονείδισε και αμέσως έτρεξε εναντίον της Μονής κραδαίνοντας το ξίφος του. Όταν είδε την αγία εικόνα της θείας Πορταΐτισσας, με θυμό τη χτύπησε με το ξίφος του. Από την πληγή άρχισε να ρέει άφθονο αίμα, που τον περιέλουσε. Στη θέα του αίματος από το φρικτό θαύμα, άρχισε να τρέμει, και μετανοώντας για την ασέβεια του ζήτησε συγχώρηση. Κατόπιν βαπτίστηκε και έγινε μοναχός και κλαίγοντας για το αμάρτημά του».

Τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του έμεινε εμπρός στην αγία εικόνα και πρόσφερε τις υπηρεσίες του στο ναό της Πορταΐτισσας. Παρακαλούσε δε τους αδελφούς της μονής Ιβήρων, να μη τον αποκαλούν με το ασκητικό του όνομα Δαμασκηνό, αλλά «Βάρβαρο», άξεστο, βάναυσο. Ο Άγιος Βάρβαρος τόσο πολύ πρόκοψε στην αρετή, ώστε ύστερα από το θάνατό του έδειξε σημεία αγιότητας. Μέχρι σήμερα ονομάζεται «άγιος Βάρβαρος», εορτάζει στις 15 Μαΐου. Το λείψανό του, κατά την ανακομιδή, βρέθηκε ακέραιο και απέπνεε άρωμα. Το έκλεψαν οι Λατίνοι, μαζί με χίλια άλλα λείψανα της Μονής.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΣ

Το 1651 μ.Χ. Ιβηρίτες μοναχοί δοκίμαζαν οικονομική στενότητα, γι’ αυτό ανέθεσαν στη Θεοτόκο να μεριμνήσει για τη συντήρησή τους. Αμέσως η φιλόστοργη Μητέρα έτρεξε για εξεύρεση πόρων με το ακόλουθο χαριτωμένο θαύμα.

Εκείνη την περίοδο ήταν βαριά άρρωστη η κόρη του τσάρου της Ρωσίας Αλεξίου Μιχαήλοβιτς. Τα πόδια της ήταν παράλυτα και για τους γιατρούς αθεράπευτα.

Τη θλίψη της πριγκίπισσας και των βασιλέων γονέων της έρχεται τώρα να μεταβάλει σε χάρη η θαυματουργή Πορταΐτισσα. Παρουσιάζεται μια νύχτα στον ύπνο της, κι αφού της έδωσε θάρρος και υποσχέθηκε να τη θεραπεύσει της λέει:

– Να πεις στον πατέρα σου να φέρει από την μονή των Ιβήρων την εικόνα μου την Πορταΐτισσα.

Το πρωΐ η άρρωστη διαβίβασε την εντολή κι αμέσως ξεκίνησε έκτακτη αποστολή, για να μεταφέρει στους Ιβηρίτες μοναχούς την επιθυμία του τσάρου. Εκείνοι φοβήθηκαν μήπως η εικόνα δεν επιστραφεί, και αποφάσισαν να στείλουν ένα πιστό αντίγραφο με τιμητική συνοδεία τεσσάρων ιερομονάχων.

Μόλις μαθεύτηκε ο ερχομός της σεπτής εικόνας στη Μόσχα, η πόλη άδειασε. Όλοι, βασιλείς και λαός, έτρεξαν να την προϋπαντήσουν. Στ' ανάκτορα όμως η πριγκίπισσα κοιτόταν στο κρεβάτι, χωρίς να γνωρίζει τίποτε. Κάποια στιγμή ζήτησε τη μητέρα της και τότε πληροφορήθηκε το μεγάλο γεγονός.

– Τι; φώναξε. Έρχεται η Παναγία, κι εμένα μέ άφησαν εδώ;

Πήδηξε αμέσως από το κρεβάτι, ντύθηκε και έτρεξε να υποδεχθεί κι εκείνη την Παναγία. Ο κόσμος είδε την παράλυτη πριγκίπισσα και τα έχασε. Η συγκίνηση κορυφώθηκε, όταν από την άλλη μεριά έφθασε η αγία εικόνα κι έγινε η τελετή της υποδοχής και της προσκυνήσεως.

– Μεγαλειότατε, είπαν οι απεσταλμένοι, προσφέρουμε τη σεπτή αυτή εικόνα σαν δώρο στο ευσεβές ρωσικό έθνος.

– Σας ευχαριστώ, είπε συγκινημένος ο τσάρος. Σε ένδειξη της ευγνωμοσύνης μου σας παραχωρώ μία από τις καλύτερες μονές της πρωτεύουσας, τον άγιο Νικόλαο. Επίσης ετήσιο επίδομα από 2.500 ρούβλια, ατέλεια σε ότι εισάγετε στην χώρα μου, καθώς και δωρεάν μετακίνηση των απεσταλμένων σας.

Το μετόχι αυτό παρέμεινε στην κυριότητα της μονής Ιβήρων μέχρι το 1932 μ.Χ. και της εξασφάλιζε τόσα έσοδα, ώστε κάλυπτε όλες σχεδόν τις υλικές της ανάγκες.

Η ΚΑΝΔΗΛΑ ΤΗΣ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΑΣ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΥ

Στη σεβάσμια μονή των Ιβήρων, κατά την ετήσια αγρυπνία της πανήγυρης της σεπτής εικόνας της Παναγίας Πορταΐτισσας (15 Αυγούστου), είχε κληθεί να ψάλει ο περίφημος Ρουμάνος μουσικός και καλήφωνος Νεκτάριος, ο λεγόμενος Βλάχος. Η μονή, για να τιμήσει τον επισκέπτη, όπως ήταν συνήθεια, του παραχώρησε το δεξιό αναλόγιο. Αυτό δεν άρεσε στους ψάλτες της μονής, οι οποίοι ήθελαν να επιδείξουν τη μουσική τους κατάρτιση και τις ψαλτικές τους ικανότητες. Γι' αυτό δυσαρεστήθηκαν. Παρακινούμενοι από φθόνο του διαβόλου, σκέφτηκαν την εξόντωση του Ρουμάνου ψάλτου. Έτσι, κάποιος από αυτούς, έριξε δηλητήριο στο ποτό του.

Ο ευλογημένος αυτός μοναχός Νεκτάριος, μόλις αισθάνθηκε τους πρώτους πόνους από την επίδραση του δηλητηρίου, αντελήφθη τι είχε συμβεί. Οπλισμένος με ακράδαντη πίστη στο Θεό και την εορτάζουσα Παναγία Πορταΐτισσα, αμέσως έτρεξε στη θαυματοποιό Παναγία, πήρε το κανδήλι Της και ήπιε ολόκληρο το περιεχόμενό του και με πολύ πόνο ψυχής είπε: «Παναγία μου, σώσε με. Με δηλητηρίασαν».

Η ταχεία αντίληψη και έτοιμη βοηθός και ιατρός των νοσούντων, Κυρία Θεοτόκος, άκουσε τον πιστό δούλο Της, προσέτρεξε και τον θεράπευσε. Ο ίδιος αργότερα ομολογούσε: «Ποτέ δεν έψαλα τόσο καλά στην Παναγία, με τόσο καθαρό λαρύγγι και ψυχική διάθεση, καθώς την τραγική εκείνη αγρυπνία της σώτειράς μου Παναγίας Πορταϊτισσας».

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν σεπτήν Σου εἰκόνα Πορταΐτισσα Δέσποινα, ἣ διὰ θαλάσσης ἐπέστη, θαυμαστῶς ἐν τῇ ποίμνῃ Σου, τιμῶμεν ὡς ἁγίασμα σεπτόν, καὶ σκήνωμα τῆς δόξης Σου πιστῶς, ἐξ αὐτῆς γὰρ ἀναβλύζεις τὰς δωρεάς, τοις πόθῳ ἐκοῶσί Σοι· δόξα τοῖς θαυμασίοις Σου Ἁγνή, φόξα τῇ προμηθεία Σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς Σου πλουσίᾳ χρηστότητι.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς πυλωρὸς καὶ ἀρωγὸς ἡμῶν καὶ ἔφορος, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ’ ἡμῶν τὴν Σὴν βοήθειαν, Πορταΐτισσα Παρθένε ἐκδυσωποῦμεν· ἀλλὰ πλήρου τὰς σεπτὰς ἐπαγγελίας Σου, ἃς ἡμῖν εὐηγγελίσω ὡς φιλάγαθος, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε πάντων ἀντίληψις.

Μεγαλυνάριον

Ὤφθης Πορταΐτισσα ἀληθῶς, σκέπη καὶ προστάτις, τῶν φωνούντων ἀπὸ ψυχῆς, Κόρη Παναγία, τὸ μέγα ὄνομά Σου· διὸ τῇ χάριτί Σου πάντες προστρέχομεν.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελοι ἀοράτως, τὴν σεπτήν Σου Εἰκόνα, ἀεὶ ἐν εὐλαβείᾳ κυκλοῦσιν· ἡμεῖς δὲ ὁρατῶς πρὸς αὐτήν, μετὰ δέους προσερχόμενοι Πορταΐτισσα, ὑμνοῦμέν Σου τὰ θαύματα, καὶ πόθῳ Σοι βοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, δι’ ἧς μονασταὶ σκιρτῶσι· χαῖρε, δι’ ἧς δυσμενεῖς σιγῶσι.

Χαῖρε, παραδόξως ἡμῖν ἡ εἰσπλεύσασα· χαῖρε, πᾶσαν δόσιν πιστοῖς ἡ παρέχουσα,

Χαῖρε, Κόρη Πορταΐτισσα, τῶν Ἰβήρων τῆς Μονῆς· χαῖρε, πρύτανις καὶ ἔφορος, Ἄθωνος ἡ εὐκλεής.

Χαῖρε, ὅτι ἐκτρέπεις καθ’ ἡμῶν πᾶσαν βλάβην· χαῖρε, ὅτι βραβεύεις τοῖς πιστοῖς πᾶσαν χάριν.

Χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀείρυτος· χαῖρε, ἐλπὶς ἡμῶν ἀνενδοίαστος.

Χαῖρε, ἡμῶν πυλωρὸς σωτηρίας· χαῖρε, πυρσὸς ἀῤῥαγοῦς προσδοκίας.

Χαῖρε πάντων ἀντίληψις.

Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς θαυμαστῆς Σου καὶ ἁγίας Εἰκόνος, πανηγυρίζοντες τὴν ἔλευσιν Κόρη, δοξολογοῦμεν τὰ πολλά Σου θαύματα· ἐν αὐτῇ γὰρ χαίροντες, ἐδεξάμεθα πίστει, Σὲ τὴν πάντων Ἄνασσαν, καὶ προστάτιδα ὅλων, βασιλικὰς διδοῦσαν δωρεάς, χειρὶ πλουσίᾳ, ἡμῖν Πορταΐτισσα.

Ἕτερον Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

(Μετὰ τὸν Πολυέλεον)

Κατῆρε θαυμαστῶς, ἡ ἁγία Εἰκών Σου, καὶ ἔφθασεν ἡμῖν, ἐκ Νικαίας Παρθένε, κομίζουσα τὰς χάριτας, τῆς σεπτῆς εὐλογίας Σου· ἧς τὴν ἔλευσιν, πανηγυρίζομεν πόθῳ, Πορταΐτισσα, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστοῦ τῆς ἐγέρσεως.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Σύναξη της Παναγίας της Πορταϊτισσας στο Άγιον Όρος

Σύναξη της Παναγίας της Πορταϊτισσας στο Άγιον Όρος

Σύναξη της Παναγίας της Πορταϊτισσας στο Άγιον Όρος

Οπτικοακουστικό Υλικό

Σχετικές συνδέσεις

1. Όσιος Βάρβαρος ο Μυροβλύτης
2. Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Ιβηριτίσσης στη Μόσχα

Παραπομπές

1. Ορθόδοξοι Ορίζοντες
2. ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET
3. VOUTSINASILIAS
4. VOUTSINASILIAS